ԱԶԳԱՅԻՆ

ՎԵՀ. ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ի ԲԻԻՐԱԿԱՆ.

63-ն ամսոյս Երկուշաբթի օրի Բիւրական գնաց Վ. Հ. Հայրապետ։

ԱՏՐՊԱՏԱԿԱՆԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴ.

Ի 4-ն ամսոյս Ատրպատականի Վիճակին Հայոց Նորընտիր Առաջնորդ Գեր. Ընդրէաս Արքեպիսկոպոս մեկնեցաւ ասոր ի Ս. Էջմիածնէ, և զկնի ինն աւուրց հասնելով ի Դավրէժ՝ արտաքոյ կարգի ընդունելութիւն գտած է։

ԱԽԼՔԱԼԱԿԱՆ ՇՐՋԱԿԱՆ ԳԻՒՂՕՐԱՑՔ.

Ախլքալակայ Նահանգում՝ ընդամենը կան 99 գիւղեր, որք կազմում են 4679 տուն կամ ծուխ. այս գիւղերից 51ը բոլորովին Հայերի գիւղեր են, 10ը՝ Հայ-կաթոլիկների, 8ը Վրացիների, 8ը Դուխապոռների, 12 Տաճիկների, 2 Ցոյների և 8ը գիւղեր ևս խառն են վերոյ գրեալ ազգութիւններով։ Սորանք բոլորը միասին են, 42653 հոգիք—22329 արական սեռի և 20324 իգական սեռի։

Այս բնակիչները պարապում են առհասարակ երկրագործութեամբ և անասնապահութեամբ. երկրագործութիւնը նահապետական հին դրութեան մէջ է։ Այր մարդիկ տարուայ երեք եղանակներում աշխատում են չարաչար և անկանոն կերպով, իսկ ձմեռը, որը չորս ամիից աւելի է տեւում, հաւաքուած և նստած տաք դոմերում պարապ և անգործ, տղայական առասպել պատմութիւններով, իրեանց ձիերն և գոմէշներ գովելով են պարապում ու զուարճանում *)։ Հատ քչերը սորանցից իրեանց երկրի բոյսը տանում են վաճառելու Աղպուլաղ, Մանգլիս, Ակլցխայ և Թիֆլիզ և այն տեղերից իրեանց տան հարկաւորեալները գնելով վերադառնում. իսկ մեծ մասը տանից դուրս անգամ չեն գնում, իրեանց աշխատութեան արդիւնքը զիւղի մէջ տեղնիտեղը փոթրատչիկներին, նոցա գործակատարներին և ղրլչներին են վաճառում։

Մեր այս գիւղացիները աւանդապահ, և ջերմեռանդ են դէպի իրեանց կրօնը և եկեղեցին և նոցա սպասաւորները։ Նիւթական դրութեամբ չեն այնքան չքաւոր. նոցա մէջ կան բաւականին հարուստ քէհաներ, առհասարակ դոցա ամենքի դրութիւնը ապահովուած կը լինէր՝ եթէ տորին դասի վերայ ծանրացած չը լինէր ագահ վաշխառուների և կեղեքիչ վաճառականների հարստահարութիւնքը, և մանաւանդ եթէ բաւականանային իրեանց առանին սովորական կեցութեամբ առանց հետեւելու անսովոր կործանիչ և շռայլ ծախսերու։ Սոքա չափից դուրս գործածում են արաղը, կարող եմ ասել մեծ և փոքր վարակուած են արբեցութեան չար սովորը և ամենևին անբարոյականութիւն և մեղք չեն համարում այդ, հոգևորականներից սկսած մինչև վերջին ռամիկը։

Մտաւորական կողմից թաղուած են դեռ ևս տգիտութեան թանձր մառախուղի մէջ և անտես արած իրեանց բնաձիր ընդունակութիւնքը՝ չը նայելով թէ իրեանց գաղթականութիւնից անց էր կացել արդէն քառասուն տարիներ, դեռ մինչև ցայսօր չեն սթափած՝ մտաւոր թմրութիւնից։ Դեռ ևս ոչ մի գիւղում կանոնաւոր ծխական դպրոցներ չեն բացուած հակառակ մեր ազգասէր Վեհափառ հօր բաղձանքների և այնքան թախանձանքներին։ Շատ նախանձելի կը լինէր եթէ մեր գիւղերի տանուտէրները, հարուստ և առաջաւոր քէհաներն, բարեկրօն ծխական քահանաները որք ժողովրդեան մէջ մեծ համարում ունին և շատ գործեր են առաջ տանում, մանաւանդ Հայ գործակատարը, ամենայն սիրով և ջերմեռանդութեամբ դրդիս քաշեն և աշխատեն առաջ տանել հասարակաց բարօրութեան համար աշխատող Վեհափառ հօր սուրբ կամքը իրեանց զաւակների կրթութեան համար։

(*) Մեր խօսքերը բոլորովին վերաբերում են մեր Հայ գիւղացիներին։